საქართველოს ძლიერება გაუმარჯოს!

ლეჩხუმი

გაზეთი გამოდის 1933 წლიდან

რაიონის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

№28 (6574) 15 ივლისი 1993 წელი ხუთშაბათი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ზურგი—ფრონტს

კვლავაც უნდა გაგვამარჯვებინოს

გაფთრებული მტერი გაძლიერებული ძალით გვიტევს და ჩვენი მიწისთვის გვებრძვის. მთელი საქართველოს ბედი ახლა სოხუმსა და ოჩამჩირეში [illegible]ება. ამიტომ ერთად უნდა შევიკრათ და რითაც შეგვიძლია, იმით გავუწიოთ დახმარება ფრონტის წინა ხაზზე მებრძოლ მეომრებს. ამ დიდ საქმეში თავისი წვლილი შეაქვს რაიონის მოსახლეობას.

8 ივლისს 2200 კილოგრამი სიმინდის ფქვილი, 1700 კილოგრამი ლობიო, 35,5 კილოგრამი ყველი, 8 კილოგრამი ნიგოზი, 20 წყვილი სამხედრო ტანსაცმელი, სამედიცინო დახმარებისათვის ბამბა, ბინტი, [illegible]ოდი და სხვა საშუალებანი გაეგზავნა აფხაზეთში მებრძოლ მეომრებს.

მეომრების დასახმარებ[illegible]ად რაიონის თითქმის [illegible]ველა საკრებულო, ყველა სოფლის მცხოვრებია მობილიზებული, განსაკუთრებით იაქტიურა სოფელ ორბელის მოსახლეობამ, სოფელმა ფრონტისათვის 700 კილოგრამი სიმინდის [illegible]ლი და 400 კილოგრ[illegible]ამი ლობიო შეაგროვა. [illegible]ტვიშის საკრებულოს მოსახლეობისაგან ფრონტზე 250 კილოგრამი სიმინდის [illegible]ქვილი და 120 კილოგრ[illegible]ამი ლობიო გაიგზავნა, ლაილაშიდან—160 კილოგრამი სიმინდის ფქვილი [illegible] 155 კილოგრამი ლობ[illegible]ო, სოფელ უსახელოდან—150 კილოგრამი სიმინდის [illegible]ვილი და 100 კილოგრამი ლობიო, ლასურიაშე[illegible]ს მოსახლეობამ 350 კილოგრამი სიმინდის [illegible]ვილი და 200 კილოგრამი ლობიო შეაგროვა.

აღსანიშნავია რაიონის [illegible]ორი სოფლის —ლეშკედი[illegible]ა და წილამიერის მოსახლეობის წვლილი, ამ პატარა სოფლებიდან არ და[illegible]რჩენილა ოჯახი, რომელ[illegible]აც შეძლებისდაგვარად თავისი წვლილი არ გაეღოს ფრონტისათვის სასურსათო პროდუქტების შეგროვებაში.

[illegible] პროდუქტების რაიონში მოქმედი კომერციული სტრუქტურებისაგან 473400 კუპონი შეგროვდა, სამხედრო ტანსაცმელი კი სამტრესტის ღვინის ქარხანამ გაუგზავნა საჩუქრად მეომრებს.

ფრონტისათვის სურსათის შეგროვება კვლავ მიმდინარეობს ცაგერის, ღვირიშის, ნაკურალეშის, ოყურეშის, ზუბის, ლაილაშის, ალპანის საკრებულოთა სოფლებში.

ერთი ავტომანქანა ტვირთი უკვე გაეგზავნა ფრონტზე მეომრებს, რომელსაც რაიონის გამგებელი აკაკი პირველი გაჰყვა. მალე მორიგი ტვირთით სავსე ავტომანქანა აიღებს გეზს აფხაზეთისაკენ.

ფრონტი ზურგითაა ძლიერი—სწორედ ძლიერი ზურგი ამარჯვებინებდა ოდითგან ქართველ მეომრებს და კვლავაც უნდა გაგვამარჯვებინოს.

მეომარი

«დედამ რომ შვილი ინატროს...»

რაზე აღარ გვიოცნებია ბავშვობაში, მძლეთამძლე გმირებიც ვყოფილვართ და გრძნეული ჯადოქრებიც, ზღაპრული პრინცებიც და ჰაეროვანი ფერიებიც. ყრმის წარმოსახვა უფრო ხშირად ერთ საგანზე ვერ ჩერდებოდა და ჩვენც ხან ექიმი ვიყავით, ხან ინჟინერი, მასწავლებელი ან კოსმონავტი, ხანაც ერთდროულად ყველა. იგი თავიდანვე ერთ კოშკს აგებდა მხოლოდ ოცნებისას— მფრინავობა იყო მისი ოდინდელი ნატვრა და სურვილი, ალბათ მფრინავი ბაბუის სახელოვანი სისხლი თუ უყიოდა ძარღვებში. ბიჭებმა გასტელოც კი შეარქვეს—საბჭოთა საქართველოში ქართველ მფრინავთა სახელებს არ იცნობდნენ მოზარდები.

თანაკლასელებმა მიამბეს [illegible]აც, როგორ უყვარდა კობას ისტორია. ნიჭიერია და საგნებს ადვილად ითვისებდა, მაგრამ ისტორია და მფრინავობაზე ოცნება იყო მთელი მისი ცხოვრება. ძიუდოში ვარჯიშობდა კიდევ და საკმაო წარმატებითაც. ერთი სიტყვით, კობა შკუბულიანს აშკარა მეომრული სულისკვეთება ჰქონდა თავიდანვე, მისი ძმები კი (4 ვაჟი და ერთი გოგონა გაიზარდა დიდიმ შკუბულიანის დიდ, სოფელში პატივსაცემ და გამოსარჩევ ოჯახში) შესანიშნავად ხატავდნენ და ხატავენ დღესაც.

კაცი ბჭობდა და ღმერთი იცინოდაო, ნათქვამია და კობას ოცნებასაც მალე დაეჭრა ფრთები—ორჯერ გამოაბრუნეს კურსკის საავიაციო სასწავლებლიდან. უარი უთხრეს მისი ცოდნის და განათლების მიუხედავად. მეტი გზა არ იყო და მეორე გატაცებაზე დაფიქრდა ბიჭი. ჯარიდან მსროლელის კვალიფიკაციით დაბრუნდა, ცოტა ხანს იმუშავა და 1959 წელს სოხუმის უნივერსიტეტის ისტორია—სამართალმცოდნეობის ფაკულტეტის სტუდენტი გახდა. ახლა მეოთხე კურსზე უნდა იყოს— მესამეზეა. ერთი წელია დუმან უნივერსიტეტის აუდიტორიები, პედაგოგებს და სტუდენ-

(დასასრული მე-3 გვერდზე)

ვულოცავთ!

1993 წლის 18 ივნისს გაიმართა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის საერთო კრება, რომელიც მიეძღვნა ახალი ნამდვილი წევრების (აკადემიკოსების) არჩევნებს.

ფარული კენჭისყრის შედეგად აკადემიის ნამდვილ წევრად (აკადემიკოსად) სხვებთან ერთად არჩეულია გივი გედეონის ძე სვანიძე (დედამიწის შემსწავლელ მეცნიერებათა განყოფილება).

ჩვენს თანამემამულეს, ბატონ გივი სვანიძეს მხურვალედ ვულოცავთ მისი მეცნიერული შრომის ასეთ დიდ აღიარებას და ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, კარგად ყოფნას და ახალ-ახალი წარმატებების მოპოვებას დამოუკიდებელი, თავისუფალი და დემოკრატიული საქართველოს მშენებლობის ნათელ გზაზე.

დღის წესრიგში:

პოლიციის ფონდი აუცილებელია

ბოლო ოთხი წელია საქართველოში გაუთავებელი შინაომებია. ხალხი შიმშილის პირას კი არაა მისული, შიმშილობს. ჯერჯერობით გამოსავალიც არ ჩანს. ამას ზედ დაერთო კრიმინოგენური სიტუაციის გამძაფრება. ასეა მთელს საქართველოში, ასეა ჩვენს რეგიონშიც. გახშირდა სახელმწიფო და მოქალაქეთა პირადი ქონების დატაცება—ქურდობის, ყაჩაღობის, განზრახ მკვლელობისა და სხვა სახის სისხლის სამართლის დანაშაული. მოსახლეობის განსაკუთრებულ აღშფოთებას იწვევს უკანასკნელ ხანებში მომხდარი მოქალაქეთა ქონების ძარცვის, ყაჩაღობის ფაქტები სადისტური გამოვლინებებით ადამიანთა წამებით და და დასახიჩრებით, რის გამოც მოსახლეობა მოითხოვს გადამჭრელი ზომების მიღებას დამნაშავეთა სამყაროს წინააღმდეგ.

ამ დღეებში რაიონული საკრებულოს გამგეობამ განიხილა საკითხი „რაიონში დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერების ღონისძიებათა შესახებ“ და დაამტკიცა დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერების კონკრეტულ ღონისძიებათა გეგმა. მიღებული გადაწყვეტილებით სთხოვა საქართველოს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელმძღვანელობას რაიონის პოლიციას გამოუყოს საჭირო სატრანსპორტო ტექნიკური საშუალებები.

ქალაქისა და სოფლის საკრებულოების გამგეობების თავმჯდომარეებს დაევალათ მიიღონ ზომები საკუთარ სამოქმედო ტერიტორიაზე დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლის გასაძლიერებლად, რისთვისაც შექმნან რაზმები სოფლის აქტივისა და ვეტერანებისაგან, დამნაშავეობის თავიდან აცილების და დისციპლინის განმტკიცების მიზნით მოაწყონ სოფლის ყრილობები.

მოთხოვნები პრეტენზიები ბევრია დღეს ქალაქსა თუ სოფელში ადმინისტრაციული ორგანოების, მათ შორის პოლიციის მიმართ, მაგრამ უდგას კი მას ამ მძიმე ჟამს გვერდით ქალაქის თუ სოფლის საკრებულოები, თითოეული მოქალაქე? პასუხი ერთია—არა. მიუხედავად რაიონის ყველა სოფელში კრიმინოგენური სიტუაციის გამწვავებისა არცერთ საკრებულოს არ უზრუნია ჩაეტარებინა სოფლის ყრილობა, დაესახა ღონისძიება დამნაშავეობის თავიდან აცილების მიზნით, შემოელო სოფლად აქტივისტთა, თუ რაც გინდა უწოდე, სადღეღამისო მორიგეობა.

პოლიციელს დალხინებული ცხოვრება არასოდეს ჰქონია, მითუმეტეს დღეს ამ ძნელბედობის ჟამს, როცა ყოველი მხრიდან გვიტევს დამნაშავეთა სამყარო. საქმის ერთგულ, თავდადებულ პოლიციელს მკერდი მუდამ ტყვიისათვის აქვს მიშვერილი, მაგრამ მას ელემენტარული პირობებიც არ აქვს დამნაშავის წინააღმდეგ ბრძოლისათვის. არ ყავთ ტრანსპორტი, არ აქვთ საწვავი და სხვა საჭირო იარაღ-სოწყობილობანი.

რაიონის საკრებულოს გადაწყვეტილებით ცაგერის აგრომრეწვბანკში გაიხსნა სპეციალური ანგარიში პოლიციის დახმარების ფონდის შესაქმნელად, ეთხოვა ყველა წარმოება—დაწესებულებას, მოქალაქეთ, რომ თავიანთი წვლილი გაიღონ ამ ფონდისათვის. მაგრამ, სამწუხაროდ ერთეულების გარდა თავი არავის შეუწუხებია.

დღეს საქართველოში ომია. მთელი რესურსები ომს ხმარდება, ზემოდან უჭირთ რაიონის პოლიციისათვის ქმედი დახმარების გაწევა.

საჭიროა რაიონის წარმოება —დაწესებულებებმა, მოსახლეობამ მხარი აუბან საჭირო და აუცილებელ წამოწყებას. და თავიანთი წვლილი შეიტანონ ამ ფონდის შექმნაში.

ნ. ნემსაძე.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სხვა გაზეთებიდან

ვინ არიან «იელოვას მოწმეები»

წერილი I

ამ ბოლო დროს საქართველოში კიდევ ერთი ახალი რელიგიური სექტა გამოჩნდა, მისი მიმდევრები თავიანთ თავს იელოვას მოწმეებს უწოდებენ. ამ სექტის წევრები ჩვენი ქვეყნის მთასა და ბარს მოედვნენ და თავიანთ სარწმუნოებას დაჟინებით ავრცელებენ.

70-წლიანი ათეიზმის ბატონობის დროს საქართველოს მართლმადიდებლური სამოციქულო ეკლესია მძიმე დევნას განიცდიდა, მაგრამ ჩვენი ეკლესია მაინც ცოცხალია და განაგრძობს ქრისტეს სახარების ქადაგებას; მიუხედავად ამისა, ხალხის ფართო ფენები მართლმადიდებლური ქრისტიანული მოძღვრების ძირითად საკითხებში გაურკვეველია. ამიტომ ბევრი ქართველი ადვილად ექცევა „იელოვას მოწმეთა" ქადაგების გავლენის ქვეშ. ამ წერილის მიზანია დაინტერესებულ მკითხველს მიაწოდოს ზოგიერთი ცნობა ამ მწვალებლური სექტის წარმოშობის შესახებ, ხოლო შემდგომში მის ცრუსწავლებას მართლმადიდებლური მოძღვრების შუქზე განვიხილავთ.

ცნობილია, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე არც ერთი მწვალებლური სექტა არ გაჩენილა. ყველა ისინი ჩვენში დასავლეთ ევროპის ქვეყნებიდან, რუსეთიდან, ევროპიდან და ამერიკიდან შემოვიდა, მაგალითად დუხობორები და სტაროობრიადცები — რუსეთიდან, ბაპტისტები და ორმოცდაათიანელები — ევროპიდან, „იელოვას მოწმეები" კი — ამერიკიდან მაშინ, როცა ქართველები ყოველთვის მართლმადიდებელი ქრისტიანები იყვნენ და პირველი ქართველი სექტანტი მხოლოდ XX ს. 20-იან წლებში გაჩნდა.

„იელოვას მოწმეების" სწავლების ფუძემდებელია ჩარლზ რასსელი. (დაიბადა 1852 წ. პერსილვანიის შტატში, ამერიკაში, გარდაიცვალა 1916 წ.) თავდაპირველად იგი სხვადასხვა პროტესტანტული მიმდინარეობის მიმდევარი იყო.

1870 წელს მან შექმნა ბიბლიის შემსწავლელი წრე, რომელმაც იგი თავის მწყემსად აირჩია. 1931 წლამდე ამ ორგანიზაციას „ბიბლიის მკვლევართა საერთაშორისო საზოგადოება" ეწოდებოდა.

ლიტერატურის გამოსაცემად მან დააარსა ფირმა „საყარაულო კოშკის საზოგადოება", რომელმაც ჩ. რასელი პრეზიდენტად აირჩია.

1909 წ. ამ სექტის ცენტრი და შტაბ-ბინა ბრუკლინში გადავიდა (ნიუ-იორკის რაიონი), სადაც ამჟამადაც იმყოფება.

თავისი მოძღვრების ძირითადი დებულებები ჩ. რასსელმა შვიდ ტომში სახელწოდებით „წმინდა წერილის გამოკვლევა" ჩამოაყალიბა.

ჩ. რასსელი ამტკიცებდა, რომ მას ღმერთი პირადად ესაუბრებოდა. „ჭეშმარიტება, რომელსაც მე თქვენ გაუწყებთ, როგორც მოქადაგე — წერდა იგი — არ ყოფილა მიღებული გამოცხადებით ან სიზმრებით, არამედ ღმერთის მოსასმენი ხმით იქნა აღმოჩენილი".

სექტის ჩამოყალიბებისთანავე იესო ქრისტეს მეორედ მოსვლის თარიღად XX ს. დასაწყისს ქადაგებდნენ. როცა 1914 წ. პირველი მსოფლიო ომი დაიწყო, ისინი აღფრთოვანებით შეხვდნენ მას და ბიბლიური წინასწარმეტყველების აღსრულებად მიიჩნიეს. 1918 წ. როცა ომი დამთავრდა და მეორედ მოსვლა არ მოხდარა, ბევრმა დატოვა სექტა. მაშინ მისმა ლიდერებმა სწავლებას მოდერნიზება გაუკეთეს და იესო ქრისტეს ზეცაში გამეფების თარიღად 1914 წელი დაადგინეს.

აღსანიშნავია, რომ უფლის სიტყვებს: „არ გადავა ეს ნათესავი ვიდრე ყოველივე ეს არ აღსრულდება" (მათე 24,34), შემდეგნაირად განმარტავენ: „რომელ მოდგმას გულისხმობდა იესო? ის გულისხმობდა ადამიანების იმ თაობას, რომელიც 1914 წელს ცხოვრობდა. ამ თაობის ადამიანები, რომლებიც ჯერ კიდევ ცოცხლობენ, ახლა უკვე ძლიერ მოხუცები არიან, მაგრამ ზოგიერთი მათგანი მანამდეც იცოცხლებს, ვიდრე ამ ბოროტი სისტემის დასასრული არ დადგება". ე. ი. ისინი მეორედ მოსვლას 1914 წლამდე დაბადებული ადამიანების სიცოცხლეში მოელიან, მაგრამ უფალი იესო ქრისტე შეარცხვენს მათ, როგორც არაერთხელ შეურცხვენია სხვადასხვა მწვალებელთა სექტები.

ჩ. რასსელის გარდაცვალების შემდეგ, 1917 წლიდან ორგანიზაციას სათავეში ი. რუტერფორდი (დაიბადა 1869 წ. გარდაიცვალა 1942 წ.) ყოფილი მოსამართლე ჩაუდგა, მისი ოჯახი ეკუთვნოდა ბაპტისტების სექტას, ის გახდა აგრეთვე კორპორაცია „საყარაულო კოშკის საზოგადოების" პრეზიდენტიც და 1907 წლიდან ამ კორპორაციის იურიდიულ მრჩევლად მუშაობდა.

სექტის განმტკიცებისა და გაფართოებისათვის მან მოძღვრებას მოდერნიზებული სახე მისცა. შემოიღო ახალი ტერმინები. კერძოდ, 1923 წ. აპოკალიპსიდან მიიღო ტერმინი „არმაგედონი" — იელოვასა და სატანას შორის უკანასკნელი ბრძოლის აღსანიშნავად. გააუქმა ჩ. რასსელის მიერ კონგრეგაციონალისტებისაგან გადმოღებული უხუცესთა არჩევა და იგი სექტაში ზედამხედველების დანიშვნით შეცვალა. იწვევდა ამ სექტის მიმდევრების საერთაშორისო კონგრესებს. 1925 წლიდან დედამიწაზე ღმერთის სასუფევლის დაწყება იწინასწარმეტყველა.

პროპაგანდისათვის იყენებდა რადიოსა და გრამფირფიტებს. დააარსა ჟურნალი „გაიღვიძეთ!" მისი ძირითადი თხზულებებია: „მილიონები, რომლებიც ახლა ცხოვრობენ, არასოდეს მოკვდებიან", „ღმერთის არფა", „მთელი მსოფლიო აღელვებულია. რატომ? — ხსნა".

1931 წლიდან სექტას „იელოვას მოწმეები" ეწოდა.

მეორე მსოფლიო ომის დროს მათი მოძრაობა საგრძნობლად შესუსტდა. მაგრამ ომის შემდეგ ისევ დიდი გაქანება მიიღო. დიდძალი შემოსავლის წყალობით ამზადებენ მქადაგებლებს და სხვადასხვა ქვეყნებში აგზავნიან, უწევენ მათ ყოველგვარ დახმარებას. მარტო 1991 წ. მისიონერების შენახვისათვის 40 მლნ. დოლარი დაიხარჯა. პროპაგანდისტებს ამზადებენ საუტ-ლანსინგში (ნიუ-იორკი) საყარაულო კოშკის გალაადის ბიბლიურ სკოლაში ხუთი თვის განმავლობაში, უახლესი ტექნიკით აღჭურვილ სტამბებში ბეჭდავენ უამრავ ლიტერატურას მაღალ პოლიგრაფიულ დონეზე, დიდი ტირაჟით. მაგ. ჟურნალი „საყარაულო კოშკი" თვეში ორჯერ იბეჭდება ასათ ენაზე 15—16 მილიონი ტირაჟით.

სექტის წევრები ერთიანდებიან კრებულებში, სულ 50000 კრებულია, ხოლო თითოეულ კრებულში 60—70 კაცია. სექტა დაყოფილია რაიონებად, თითოეულ რაიონში 20 კრებულია. რაიონები ოლქებში ერთიანდებიან. ყოველ წელს ორჯერ რაიონული კონგრესები, ხოლო წელიწადში ერთხელ საოლქო კონგრესები იმართება. ყოველი კრებული კვირაში ხუთ შეკრებას ატარებს. ატარებენ აგრეთვე დიდ ნაციონალურ ან ინტერნაციონალურ კონგრესებს. და ყველაფერს ამას მართავს ამერიკაში, ნიუ-იორკის ერთ-ერთ უბანში (ბრუკლინში) მდებარე ცენტრი, რომელსაც თავად სექტანტები „ხელმძღვანელ კორპორაციას" უწოდებენ.

ეს კონვეიერივით აწყობილი სტრუქტურები მწყობრად მუშაობენ. ზემოდან ქვემოთ, ბრუკლინიდან მსოფლიოს ყველა კუთხეში მიედინება უამრავი ლიტერატურა. ხელმძღვანელოები და ინსტრუქციები, თუ როგორ ვის და სად გაუწიონ აგიტაცია. არის ინსტრუქცია იმის შესახებ, რომ მათმა მქადაგებლებმა, განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიაქციონ ლიტერატურის გავრცელებას მასწავლებელთა, ექიმთა, მაღაზიის გამყიდველთა და მაღალი თანამდებობის პირთა შორის. ქვემოდან ზემოთ კი მიედინება ანგარიშები გაწეული მუშაობის შესახებ და შეწირულობანი. ყოველივე ამას უფრო ნათლად დავინახავთ, როცა განვიხილავთ ამ სექტის სწავლებას (შემდგომ წერილში), და დავრწმუნდებით, რომ მის გაძლიერებას ხელს უწყობს არა სარწმუნოების ჭეშმარიტება და სულიერი სიმაღლე, არამედ უბრალოდ მიწიერი, მატერიალური სიმდიდრე.

დიდად დასანანია, რომ ამ სექტის გავლენის ქვეშ ქართველებიც ექცევიან. იესო ქრისტეს მოციქულების მიერ ნაქადაგებ ქვეყანაში, ღვთისმშობლის წილხვედრ ქვეყანაში, წმინდა ნინოს მიერ მოქცეულ ერში ახალი ცრუ-მოციქულები მოდიან და დათესილი კეთილი თესლის ამოძირკვას ცდილობენ.

დიდი ქართველი წმინდა მამა ხმამაღლა აცხადებს: „ხოლო ჩვენ (ანდრია) პირველწოდებულის და ძმისა თვისისა მწოდებლისა ნაწილნი ვართ, და სამწყსონი და მის მიერ მოქცეულნი და განათლებულნი. და ერთი წმიდათა ათორმეტთა მოციქულთაგანი სიმონ ვიტყვ კანანელსა — ქვეყანასა ჩუენსა დამარხულ არს აფხაზეთს, რომელსა ნიკოფსი ეწოდების. ამათ წმიდათა მოციქულთა განათლებულნი ვართ და კინაითგან ერთი ღმერთი ვიცნობიეს, არღარა უარგვიყოფიეს და არცა ოდეს წვალებასა მიმართ მიდრეკილ არს ნათესავი ჩუენი, და ყოველთა უარისმყოფელთა და მწვალებელთა შევაჩუენებთ და დავსწყევთ. ამას საფუძველსა ზედა მართლმადიდებლობისასა და მნებათა და მქადაგებათა ზედა წმიდათა მათ მოციქულთასა მტკიცე ვართ" (ქართული მწერლობა, თბილისი, 1987 წ. ტ. 2. გიორგი მცირე, „გიორგი მთაწმინდელის ცხოვრება" გვ. 110) სამწუხაროა, რომ ამ წმინდა მამის სულიერი მემკვიდრეები მწვალებელთა გავლენის ქვეშ ექცევიან.

რავინ იფიქროს, რომ ამ წერილის დაწერა ჩვენ ამ სექტის წევრებისადმი სიძულვილმა გვაიძულა. არა, ჩვენ, მართლმადიდებლებს, გვძულს მხოლოდ ცოდვა, ცოდვილი ადამიანი კი გვეცოდება და მისთვის ვლოცულობთ. რადგანაც მწვალებლობა ცოდვაა, ყველა მართლმადიდებელი ქრისტიანი ყოველ დილით იესო ქრისტეს ასე ევედრება: „უარისმყოფელნი მართლმადიდებელთა სარწმუნოებისანი და ჭეშმარიტებისა გზათა შეცდომილნი, წვალებათაგან დაბნეულნი ნათლითა ცნობისა შენისათა განანათლენ და მოაქციენ იგი მართალსა სარწმუნოებასა ზედა და ზიარჰყვნენ წმიდისა შენისა კათოლიკე სამოციქულოსა ეკლესიისა, რათა გიცნან შენ მხოლო ჭეშმარიტი ღმერთი და თაყვანის გცენ" (ლოცვანი).

როგორც სხვა სექტანტები, „იელოვას მოწმეებიც" ყოველ ღონეს ხმარობენ, ეკლესიას, სასულიერო პირებსა და მორწმუნეებს ებრძოლონ და მათი კომპრომეტირება მოახდინონ. ... გაცნობილ პირთან ქადაგებას ეკლესიის შეურაცხყოფითა და განკითხვით იწყებენ. მაგრამ მათი ყოველი ცდა ამაოა. ქრისტეს ეკლესიამ მრავალ დევნას გაუძლო, ამ ბოლო დევნის მოწმე ჩვენ ყველანი ვართ, მისი ყველაზე ბოროტი მოვნელები აღიგავა პირისაგან მიწისა, ხოლო ეკლესია ურყევად დგას. რადგანაც უფალმა იესო ქრისტემ, ღმერთმა ჩვენმა, თქვა: ...„და ამას კლდესა ზედა აღვაშენო ეკლესია ჩემი, და ბჭენი ჯოჯოხეთისანი ვერ ერეოდიან მას" (მათე 16, 18). გავიხსენოთ, რომ რუის-ურბნისის 1105 წ. საეკლესიო კრების ძეგლისწერაში მკაფიოდ აისახა ქართველი ხალხის ერთგულება მართლმადიდებლური სარწმუნოებისადმი: „გარნა არათუ უბიწოებას ქართველთა სარწმუნოებისასა ბიწი რაიმე შეჰხებოდა, ნუ იყოფინ ესე! არა გეცრუვნეთ შენ, სიწმიდით მშობელო ჩუენო კათოლიკე ეკლესიაო, არცა განგცეთ შენ, სიქადულო ჩუენო მართლმადიდებლობაო, რომლისა არცა განმცემელ-ქმნილ ვართ, ვინაითგან შემეცნებასა შენსა ღირსქმნილ ვართ — მოწამე არს ჭეშმარიტებაჲ".

„კუალადცა ვიტყვით ყოველნიმცა მწვალებელნი შერუვნებულ არიან. ყოველნიმცა მართმადიდებელნი კურთხეულ არიან. ყოველთა მართლმადიდებელთა წელნიმცა მრავალ არიან. ყოველთა მართლმადიდებელთაი საუკუნომცა არს ხსენებაი. ყოველნი მწვალებელნი საუკუნომცა შეჩუენებულ არიან. ყოველთა მწვალებელთაი საუკუნომცა არს წყევაი დაუსრულებელი შეჩუენებაი".

(დიდი სჯულის კანონი. თბ. 1975. ძეგლისწერა რუის-ურბნისის კრებისა გვ. 559).

რ. ჯიბუტი,

თბილისის სასულიერო აკადემიის სტუდენტი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

«დედამ რომ შვილი ინატროს...»

(დასასრული).

ტებს კი კალმისა და წიგნის ნაცვლად ავტომატებს უჭირავთ ხელში. ულამაზესი სოხუმის თავზე ომის ყვედიადი წევს და ყოველწამიერ ისრუტავს ქალაქისა და მის მოქალაქეთა სიცოცხლეს. კობაც გაჩნდა მათ გვერდით, ვინც „იქ დგას და სხვაგვარად არ ძალუძს“.

წლეულს მარტის 14-ში გაემგზავრა ფრონტზე, წავიდა უჩუმრად, თავმოწონებისა და ყოყოჩობის გარეშე. რატომ მიდიხარო, რომ ჰკითხეს, იქა ვარო საჭირო, მოკლედ გასცა პასუხი. ქუთაისის 21-ე ბრიგადის 213-ე, მოტომსროლელ ბატალიონში ჩაერიცხა და მას შემდეგ სოფელ მერკულაში იცავს საქართველოს აფხაზეთს გარუსებული აფხაზებისაგან. ომი ომია და ბევრი საშინელება ნახა, ბევრჯერ იდგა სასიკვდილო რისკის წინაშე—მხედრულ სულს ასოდეს მიუტოვებია. კონსტანტინე გამსახურდიას აქვს ერთგან; „სამ რამ უნდა ექძალოსო მეომარი; შიშის, მიმშილის და სიკვდილის ხსენებას“. ვერაფრით ვათქმევინე კობას, არადა თურმე ბოლო ხანებში ხშირად შიმშილობდნენ კიდეც მებრძოლები—სურსათით მომარაგება გაჭირდა რატომღაც. ა კი თქვა, ქვეყანას უჭირს და წუწუნი არ ეგებისო.

საერთოდ სიტყვაძვირია კობა, ძალით თუ ათქმევინებ ორიოდე სიტყვას. ერთადერთი, რაც თავისი ინიციატივით გვითხრა, ეგ იყო—მარტო ჯიხურებში მოვაჭრე ახალგაზრდები როდი გვყავნან, გაცილებით მეტია ისინი, ვინც მამულზე ფიქრობს და არა მარტო ფიქრობს, არამედ მისთვის თავსაც წირავსო. ამათ გვანუგეშა ხასიათწამხდარი, ომის სუსხისაგან ნირშეცვლილი შინდარჩენილები, თვითონ კი ხანმოკლე შვებულების შემდეგ კვლავ ფრონტის წინა ხაზზე აპირებს წასვლას.

ძნელია სიტყვით გადმოგცეთ ის შთაბეჭდილება, აც ამ შესანიშნავმა ყმაწვილკაცმა დატოვა ჩემზე, ალბათ კობაზე და მისთანებზე თუ უმღერია ხალხს:

„დედამ რომ შვილი
ინატროს,
სწორედ რომ შენისთანაო“

ია ხმელიძე.

მათ ხსოვნას ქვეყანა სანთლებად აინთებს

ავთანდილ დავითის ძე კოპალიანი

1982 წელს სკოლის წარმატებით კურსდამთავრებული ზარაგულელი ბიჭი სწავლის დიდმა სურვილმა აფხაზეთის გზას გაუყენა. იმ წელსვე ჩაირიცხა სოხუმის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის სუბტროპიკულ ფაკულტეტზე, რომლის წარმატებით დამთავრების შემდეგ ასპირანტურაში გააგრძელა სწავლა. პარალელურად მუშაობდა გაგრის ციტრუსების მეურნეობაში აგრონომ-დეკორატორად, შემდეგ უფროს აგრონომად.

მან ჩამოაყალიბა მწვანეთა პარტიის გაგრის რეგიონალური ორგანიზაცია, რომელსაც თავად ედგა სათავეში.

აფხაზეთის კონფლიქტის პირველი დღეებიდანვე დადგა ავთანდილ დავითის ძე კოპალიანი საქართველოს მთლიანობის დამცველთა რიგებში, შექმნა გაგრელ ლტოლვილთა სამხედრო შენაერთი. იგი ამ შენაერთის იმედი და წინამძღოლი იყო, გაბედული, გამჭრიახი, მამაცი ბიჭის გვერდით არავინ იცოდა შიში და ძრწოლა. რამდენი ლტოლვილი გამოიყვანა სამშვიდობოზე, რამდენი გაჭირვება და უბედურება გამოიარა, როგორ გამოიბრძმედა! ამიტომაც იყო რომ მთავრობის სპეციალური განკარგულებით სპეცდაზვერვის სამსახურში გადაიყვანეს.

10 ივლისს სოფელ შრომასთან ძლიერი შეტაკების დროს, როცა ჩვენი ბიჭები წარმატებულ კონტრშეტევაზე გადავიდნენ, სიხარულით ტანკზე შემხტარი მტრის ტყვიამ იმსხვერპლა.

წავიდა კიდევ ერთი ნაღდი ქართველი, 28 წლის ვაჟკაცი, ჯერაც აუსრულებელი რამდენი ოცნება ჩაიტანა საფლავში: ლამაზი ოჯახი, სწავლა და ბევრი, ბევრი სასიკეთო საქმის ქმნა და კეთება დედასაქართველოსთვის.

გაზეთ „ლეჩხუმის“ რედაქცია იზიარებს დაღუპული გმირის ჭირისუფლის მწუხარებას.

ვულოცავთ

ირინე ჩარხიანს, გურამ ციხილაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას. გფარავდეთ ღმერთი.
აზა, ნუნუ, მაკა ახვლედიანები.

ირინე ჩარხიანს, გურამ ციხილაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას. გამრავლდით და გაიხარეთ.
ნატო ნემსაძე.

ლელა, თემურ დავითულიანებს
გილოცავთ დაქორწინებას. გამრავლდით და გაიხარეთ.
რუბენ ბაქრაძე ოჯახით.

ნინო კოპალიანს, ამირან კვირკაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას. შეგექმნათ ფუძძლიერი, შვილმრავალი ოჯახი.
მაყვალა, კუკური ხეცურიანები.

შორენა ხეცურიანს, როსტომ სალინაძეს
გილოცავთ ბედნიერებას. გფარავდეთ ღმერთი.
ლალი ხვადაგიანი, მელანო ყურაშვილი.

ხათუნა მირმანის ასულ შკუბულიანს
გილოცავთ დაბადების დღეს. გფარავდეს ღმერთი.
მეგობრები.

ეკა, დათო, იზო, ვაჟა კვენეტაძეებს
გილოცავთ პატარა ვაჟას დაბადებას. იმრავლეთ, იბედნიერეთ.
ლაშა გურჯალიანი ოჯახით.

ნათია მამულაშვილს
გილოცავთ დაბადების დღეს.
ნატო, ცარო, მელორ მამარდაშვილები.

შორენა ხეცურიანს
გილოცავთ დაბადების დღეს.
გია მურცხვალაძე, დათო მუშკუდიანი.

ვალერიან ივანეს ძე სილაგაძეს
გილოცავთ დაბადების დღეს. გისურვებთ ჯანმრთელობასა და დიდხანს სიცოცხლეს.
მაია, დათო ლეთოდიანები.

დანიელ ყურაშვილს
გილოცავთ 80 წლის შესრულებას. კვლავაც მხნედ გევლოს ჩვენდა იმედად.
შვილიშვილები გია, მაია, მაგდა ყურაშვილები, მარიკა, ნათია ბენიძეები.

ნინო კოპალიანს, ამირან კვირკაშვილს
გილოცავთ ბედნიერებას. გფარავდეთ ღმერთი.
სერაპიონ, გელა ახვლედიანები.

ინგა, გუჯუ სვანიძეებს
გილოცავთ შვილის ლელას ბედნიერებას.
ციცო სადილიანი, ლია გუგავა, მანანა კოპალიანი, ლია ხვადაგიანი, მაია გახსოლიანი, მედიკო ნემსაძე, ჟუჟუნა მეშველიანი, აზა ირემაძე, ნელი სადილიანი, ლია მუშკუდიანი, ნანა ბატიაშვილი, შულო სვანიძე.

შორენა!
გილოცავ დაბადების დღეს. ყოფილიყო ბედნიერი მეუღლესთან ერთად.
როსტომი.

ლენა, ოლღა ჩორგოლიანებს, ელა, დათო გიორგელიძეებს
გილოცავთ ნატოს პატარას შეძენას. ღმერთმა გაზარდოს და ისე ინებოს, რომ ქართველკაცობის ყველა ღირსება ეტარებინოს.
ლალი.

თვალსაზრისი

ველოდებით კანონს მიწის შესახებ

მეოთხე წელია ფუნქციონირებს მეწყვიტა ჩვენს რაიონში კოლმეურნეობებმა. ამ დროის განმავლობაში უყურადღებოით და განუკითხაობით შესაძლებელი გახდა მთლიანად დაეტაცებინათ და გაეხადგურებინათ სამოცალის ნაგროვები განუყოფელი ფონდები: ავტომანქანები, მანქანა-იარაღები, ფერმები, განუყოფელ და მიმდინარე ანგარიშებზე არსებული თანხები. ამ ქონების შემქმნელი მშრომლები ცივ ქვაზე დარჩნენ, გამკითხავი კი არავინ ჩანს.

კოლმეურნეობების დაშლის შემდეგ პირველ ამოცანად წამოყენებულ იქნა მიწის პრივატიზაცია ანუ გლეხებზე დანაწილება. ორჯერ გამოვიდა მინისტრთა კაბინეტის დებულება-დადგენილებები მიწის პრივატიზაციის შესახებ, მაგრამ ჩვენი რაიონის სინამდვილეში შედეგი არ მოყოლია. ხალხი ელოდება მიწის კანონს, მაგრამ მისი მიღება ჭიანურდება.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ მიმდინარე წლის 8 აპრილის ნომერში დაიბეჭდა საქართველოს პარლამენტის აგრარული კომისიისა და ფრაქცია „ალორძინების“ მიერ მომზადებული „საქართველოს რესპუბლიკის საადგილმამულო კანონის“ პროექტი. პარლამენტზე დაიწყო მისი განხილვა, მაგრამ ჯერჯერობით უშედეგოდ. პროექტმა კანონის სახე ვერ მიიღო. ამ პროექტის 34-ე მუხლში განსაზღვრულია „სოფლის მიწა“ (მე ვეხები სოფლის მიწას და არა სხვა მიწებს). სადაც წერია: „სოფლის მიწას მიეკუთვნება ის ტერიტორია, რომელიც მდებარეობს მის საზღვრებში და სოფლის თვითმმართველობის გამგებლობაშია“. ჩემი და სოფლის გლეხობის უმრავლესობის აზრია, რომ ეს სიტყვები ამოღებული იქნეს და დაიწეროს—„რაც ამ სოფელს ეკუთვნოდა 1949—50 წლებში კოლმეურნეობების დამსხვილებამდე, სავარგულები, ვარგისი და უვარგისი მიწები, ტყეები, ბუჩქნარები, ქვიანი და ჭაობიანი მიწები და მასზე შედგენილია სახელმწიფო აქტები (რუკა) სოფლების მიხედვით“. ე. ი. ჩემის აზრით, გლეხობას დაუნაწილდეს ყველა ის მიწა, რაც მან შეიტანა კოლმეურნეობაში, სხვაგვარად ეს გლეხობის ძარცვა იქნება.

ლეჩხუმი მცირემიწიანი რაიონია, ამიტომ სარეზერვო ფონდში სოფლის ყრილობის დადგენილებით შეიძლება გამოყოფილ იქნეს სოფლის მიწების მხოლოდ 5 პროცენტამდე და არა მეტი.

საკითხი იმის შესახებ, თუ ვინ მიიღოს სოფლად მიწა, მინდობილი იქნას სოფლის საერთო ყრილობისათვის.

პროექტის მეოთხე მუხლით მიწის კერძომესაკუთრე შეიძლება იყოს საქართველოს მოქალაქე, რომელიც მოცემულ დასახლებულ პუნქტში ცხოვრობს სულ ცოტა 16 წელი... ოცი ათას წლამდე მიწის ყიდვა-გაყიდვა არ დაიშვება. ჩემის აზრით, უმჯობესია ნაცვლად 16 წლისა დადგინდეს 20 წელი. ამასთან საერთოდ კანონით ნუ დავადგენთ მიწის ყიდვა-გაყიდვას, რადგან იგი ჩვენი რესპუბლიკისათვის დამღუპველი იქნება, რასაც დღევანდელი ეთნოკონფლიქტებიც ადასტურებს.

ვალერიან სილაგაძე,

ომისა და შრომის ვეტერანი.

სოფ. ლასხანა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ხსოვნა

რამინ ზაქროს ძე ვანაძე

რამინ, ძმაო! რა სწრაფად გავიდა ერთი წელი. ხალხში დავეძებთ, მაგრამ, ვაი რომ ვერ გპოულობთ, მხოლოდ სიზმარში გვეჩვენები. გავიდა წელი ცრემლისა და გოდების და დიდი მწუხარების. გვენატრები და არაფერი შეგვიძლია. ნუთუ შენ არ მოგენატრა ამქვეყნიდან შენი წასვლით დამწუხრებული დედმამიშვილები? მოგენატრეთ! მაგრამ რა შეგიძლია!.

რამინ! შენ ჩვენგან განსხვავებული იყავ, უსაზღვრო სიყვარული იცოდი. ძალიან თბილი გული გქონდა, ამავე დროს პრინციპულიც იყავ. 23 წელი იცოცხლე, მზის სხივივით გაიელვე და დატოვე დაუვიწყარი სითბო და უსაზღვრო სიყვარული. შენს მოგონებაში ვატარებთ გამწარებულ წუთისოფელს, ჩვენო ნაგოლარა ბიჭო!

დაგეძებენ შენი დისშვილები და ძმისშვილები, შენს მაგივრად შენს სურათებს სიყვარულით ეალერსებიან. „ძია პატარაო" გაიძახიან. შენი სითბო, სიკეთე და სიყვარული ყველას ახსოვს. ძალიან განიცდიან უშენობას. გიხსენებენ დიდი სინანულით ნათესავები და მეგობრები.

შენმა ოგლოგამ ვერ გიხსნა, სნაიპერის ტყვიამ გიმსხვერპლა ბოლო ოპერაციის დროს სამაჩაბლოში. სამშობლოს მთლიანობას შესწირე თავი. მეგობრებიც ბევრი გელუკებიან. თქვენ სახელს არავინ დაივიწყებს, გჯეროდეს, რამინ!

დაუვიწყარი იქნები ჩვენს გულებში. სულ შენზე ვფიქრობთ. შვიდი ვიყავით, ექვსი დავრჩით. ვეღარ ჩაგვიხუტებ და მოგვეფერები შენებურად. ვაი რა თავზარი დაგვცა შენმა დაღუპვამ. ოთხი დღის წინ რომ გვინახულე, თურმე სამუდამოდ გამოგვემშვიდობე, სამუდამოდ მიტოვებული სახლი ინახულე, ყველას გამოემშვიდობე ოთხშაბათ დღეს და კვირას დაამთავრე შენი სიცოცხლე—12 ივლისს. ყველა გიგონებს შეუპოვარ მებრძოლად და უსაზღვროდ თბილ ბიჭად. დარჩი ყველას მეხსიერებაში ასეთი. სინანულით გიხსენებენ შენი თანამებრძოლები.

სანამ ვიცოცხლებთ, რამინ, შენი სახელიც იცოცხლებს მარადიულად ჩვენს გულში. ღმერთო მაღალო, ნათელში ამყოფე რამინის სული!

დამწუხრებული დები და ძმები ოჯახებით.

რაიონული საკრებულოს გამგეობა ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ დაიღუპა აფხაზეთში მებრძოლი

ავთანდილ დავითის ძე კოპალიანი

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

შვილები ნაზიკო, ბუბული, მანანა, და მარიამი, სიძეები დავით კიკალიშვილი, თამაზ ჩარკვიანი, გიული ბაკურაძე, რამაზ ჩუბინიძე, რძლები ლალი, მარიკა, ეკა, შვილიშვილები, შვილთაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ნინა ერმილეს ასული ბენდელიანი—ხაბულიანი.

დაკრძალვა 15 ივლისს სოფ. ბარდნალაში.

შვილები ნელი, დიმიტრი (მიტუშა), რძალი ნანა, შვილიშვილები ანა, ბექა, გუგაზი ლეთოდიანები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ანა გიორგის ასული ლეთოდიანი.

დაკრძალვა 18 ივლისს, კვირას სოფ. სალეთოდიანოში.

მიშა ხეცურიანი, შოთა სილაგაძე, გოჩა, მამუკა მუშკუდიანები, ჯემალ ტყვილდიანი, თამაზ სვანიძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ლუიზა, დათო სვანიძეებს დედისა და სიდედრის

მაშო ლიპარტელიანის

გარდაცვალების გამო.

ბარდნალის საშუალო სკოლის 1982 წლის კურსდამთავრებულები და კლასის ხელმძღვანელი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ავთო კოპალიანი

და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

სამსონ კოპალიანი, ალეკო ჩიქოვანი ოჯახებით თანაუგრძნობენ მიტუშა ლეთოდიანს დედის

ანას

გარდაცვალების გამო.

ლუხვანოს არასრული საშუალო სკოლის 1980 წლის კურსდამთავრებულები იუწყებიან თანაკლასელის

ავთანდილ კოპალიანის

გარდაცვალებას.

რეზო, ზაურ ყურაშვილები, სულიკო კუხალაშვილი ოჯახებით იუწყებიან

ავთანდილ კოპალიანის

გარდაცვალებას.

მეუღლე ეკატერინე, შვილები დოდიკა, ნორა, და ნინა, ძმა ვლადიმერი, სიძეები კოლიაქტოზ, ჟორა, ვაჟა, შვილიშვილები მალედი, ლერი, მამუკა, მაკა, შვილთაშვილები ნანა, ნატო, დათო, ნინო, ძმისშვილები, დისშვილები, ბიძაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ალექსანდრე იასონის ძე ბერიძე.

დაკრძალვა 17 ივლისს, შაბათს ქ. ცაგერში.

მეუღლე თამარი, შვილები ბელა, ნაელა, მაგული, დალეჯან, სიძე ჯეირანი, ძმა ოთარი, შვილიშვილები ჯიული, თამუნა, თეა, ბრიგოლი, ნატო, მაია, ეკა, ოთარი, მალვინა, ძმისშვილები თინა და გოგი, შვილთაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ვანიშა სერგოს ძე ლეთოდიანი.

დაკრძალვა 17 ივლისს, შაბათს, სოფ. ჭალისთავში.

ჭიჭიკო, ნაზი, რობერტ, როლანდ კოპალიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ დავით კოპალიანს შვილის

ავთანდილ კოპალიანის

გარდაცვალების გამო.

ნათელა, თამაზ მდივნები ოჯახით თანაუგრძნობენ სულიკო, ძაძუ კოპალიანებს, ნინო, ხანა ცხვედიანებს

ავთოს

გარდაცვალების გამო.

მაყვალა, სარდიონ ფუტკარაძეები იუწყებიან ნათლულის

ავთანდილ კოპალიანის

გარდაცვალებას

ცაგერის №23 საგზაო სამმართველოს თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მაყვალა ლიპარტელიანს დედის

დოდო ლიპარტელიანის

გარდაცვალების გამო.

ბილგემ კოპალიანი ოჯახით თანაუგრძნობს დავით კოპალიანის ოჯახს

ავთოს

გარდაცვალების გამო.

შვილიშვილები ნუნუ, ლილი, ნუგზარი, შმაგი კიკალიშვილები, ირმა, ასლანი, მაია ფოჩხიძეები, მირანდა, შალვა, ნინო ჩარკვიანები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ნინა ბენდელიანი—ხაბულიანი.

დედა ემერი, მამა დავითი, ძმა ლადო, მამიდები ძაძუ, სულიკო, ვერა, დეიდები მერი, [illegible], ბიძები არდევანი, ბიჭიკო კოპალიანები, ვაჟა გიორგელიძე, მიტო ოდაძე, ბიცოლები ნუცა, რუსიკო, ბიძაშვილები, დეიდაშვილები, მამიდაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ავთანდილ დავითის ძე კოპალიანი.

დაკრძალვა 15 ივლისს, ხუთშაბათს სოფ. ლუხვანოში.

ვიქტორ, დავით, სოზარ, ალექსანდრე ცვარიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

ალექსანდრე ბერიძის

გარდაცვალების გამო.

ლადამი, შაქრო შკუბულიანები, ბუჭუ მამარდაშვილი ოჯახებით თანაუგრძნობენ დავით კოპალიანს შვილის

ავთოს

გარდაცვალების გამო.

ბიძინა პირველი, მურადი ფრუიძე, რომან ახვლედიანი, ზაქრო სალინაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ ჭირისუფალს

ავთო კოპალიანის

გარდაცვალების გამო.

ქვედა ცაგერის ბაგა—ბაღის კოლექტივი თანაუგრძნობს ციცინო ლიპარტელიანს დედის

დოდოს

გარდაცვალების გამო.

ქვედა ცაგერის ბაგა—ბაღის კოლექტივი თანაუგრძნობს ელიკო ზურაბიანს ბებიის

ვერა ხეცურიანის

გარდაცვალების გამო.

ეგნატე ზურაბიანი ოჯახით იუწყება, რომ გარდაიცვალა

ვერა ხეცურიანი

მეუღლე რაუდენი, შვილები თინა, ნელი, გივი, ვეგო, და მარიამი, ძმა ნიკოლოზი, შვილიშვილები ზურაბი, გია, გოჩა, შამილი, ლეო, ელიკო, მადონა, ნატო, დათო, იზა, პაატა, რძლები ფაცა, მერი, დისშვილი ჯუმბერ ქურასპედიანი, სიძეები დემურ მინდიაშვილი, ომარ ზურაბიანი, რამაზ ჩანქსელიანი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ვერა ივანეს ასული ჩაკვეტაძე—ხეცურიანი.

დაკრძალვა 18 ივლისს, კვირას სოფ. ალვში.

შვილი ნანული, სიძე ჯანიკო ახვლედიანი, შვილიშვილები გიორგი, ონისე, ლაშა ახვლედიანები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

მარო ვასილის ასული ყურაშვილი.

დაკრძალვა 17 ივლისს, შაბათს 5 საათზე სოფ. ალპანაში.

მამიდაშვილები ბაბუცა ბაკრაძე, ბიჭიკო, შურა შკუბულიანები ოჯახებით იუწყებიან

დოდო სალინაძე—ლიპარტელიანის

გარდაცვალებას.

ბიძაშვილი მერი, დისშვილი მაცაცო, სიძეები ზურაბ ნემსაძე, იური კოპალიანი ოჯახებით იუწყებიან

თინა იაკობის ასული გურგუჩიანის

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ ბიჭიკო გურგუჩიანის ოჯახს.

გონდო, ზურაბ, შიო, დოდო, ჩიტო ლეთოდიანები ოჯახებით თანაუგრძნობენ მიტუშა ლეთოდიანის ოჯახს დედის

ანა ლეთოდიანის

გარდაცვალების გამო.

აგრომრეწვბანკის ცაგერის განყოფილების თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ნაზი ხაბულიანს დედის

ნინა ხაბულიანის

გარდაცვალების გამო.

კონტროლის პალატისა და ქალაქ ცაგერის საკრებულოს თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ზურაბ ხეცურიანს ბებიის

ვერა ხეცურიანის

გარდაცვალების გამო.

რაისაავადმყოფოს ქირურგიული განყოფილების თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ციალა ლიპარტელიანს რძლის გოგუცა ლიპარტელიანის

გარდაცვალების გამო.

ნუნუ მამარდაშვილი, ცი[illegible] ყურაშვილი, მერი გოგიძე, დინარა სალინაძე თანაუგრძნობენ ოჯახს

ნინა ერმილეს ასული ბენდელიანის

გარდაცვალების გამო.

მეუღლე ოთარი, შვილები მაყვალა, მადონა, ციცინო, ნატო, ძმები ნოდარი, გელა, დები ლენა, ჟუჟუნა, სიძეები გოჩა თანანაშვილი, ჯონი დოლიძე, გოგი ქელაშვილი, გივი ჩაჩრავა, შვილიშვილები ნათია, თამუნა, მარი, რძლები ნანული, გულიკო, ძმისშვილები, დისშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ლილი (დოდო) ვლადიმერის ასული სალინაძე—ლიპარტელიანი.

დაკრძალვა 18 ივლისს, კვირას ქ. ცაგერში.

ძმა ბიჭიკო, დები ქენია, ლამარა, რძალი დინოლა, დისშვილები ავთო, მედიკო, სიძეები მიშა ჩხეტიანი, იური კოპალიანი, დეიდაშვილები, მამიდაშვილები, ბიძაშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

თინა იაკობის ასული გურგუჩიანი.

სახელმწიფო სატყეო მეურნეობის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ რეზო სალინაძეს ძმისშვილის

მამუკა შოთას ძე სალინაძის

გარდაცვალების გამო.

ცენტრალური ბიბლიოთეკის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ გოგი გოგიძეს ბიძის

ბრიშა ლეთოდიანის

გარდაცვალების გამო.

რაიონული საკრებულოს აპარატის მუშაკები თანაუგრძნობენ ზურაბ ხეცურიანს ბებიის

ვერა ხეცურიანის

გარდაცვალების გამო.

[illegible]ან, სოსო ბერიძეები ოჯახებით იუწყებიან

ალექსანდრე იასონის ძე ბერიძის

გარდაცვალებას.

აქვსენტი კოპალიანი ოჯახით თანაუგრძნობს ბელა ლეთოდიანის ოჯახს

ბრიშას

გარდაცვალების გამო.

კავშირგაბმულობის საწარმოო სამმართველოს კოლექტივი თანაუგრძნობს გულო [illegible]ის მაზლის

ჯიმშერის

გარდაცვალების გამო.

რაიპოლიკლინიკის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ნატო, ჯიბული ლეთოდიანებს ბაბუის

ბრიშა ლეთოდიანის

გარდაცვალების გამო.

აგრომრეწვბანკის ცაგერის განყოფილების თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ტარიელ ლიპარტელიანს დედის

გოგუცას

გარდაცვალების გამო.

რედაქტორი
ნ. ნემსაძე.